El testament

La puntuació i la cohesió

S'explica que un senyor, per ignorància o per malícia, va deixar aquest testament sense signes de puntuació:

«Deixo els meus béns al meu nebot Joan no al meu germà Lluís tampoc mai es pagarà el compte al sastre mai de cap manera per als jesuïtes tot el que he dit és el meu desig».

Es va donar lectura del document a les persones al·ludides en el text, i cadascú se n'atribuïa la preferència. Per tal de resoldre aquests dubtes, van acordar que cadascun presentaria l'escrit amb els signes de puntuació.

Imagineu que sou el germà Lluís, el sastre i els jesuïtes i voleu rebre l'herència. Podeu emprar els signes de puntuació següents: la coma (,); el punt i coma (;); els dos punts (:); el signe d'exclamació (!) i el signe d'interrogació (?).

Us deixo l'exemple del text que va lliurar en Joan, el nebot del difunt:

«Deixo els meus béns al meu nebot Joan. No al meu germà Lluís. Tampoc es pagarà mai el compte al sastre. Mai, de cap manera, per als jesuïtes. Tot el que he dit és el meu desig».

El germà Lluís:

«Deixo els meus béns al meu nebot Joan no al meu germà Lluís tampoc mai es pagarà el

compte al sastre mai de cap manera per als jesuïtes tot el que he dit és el meu desig.»

El sastre:

«Deixo els meus béns al meu nebot Joan no al meu germà Lluís tampoc mai es pagarà el

compte al sastre mai de cap manera per als jesuïtes tot el que he dit és el meu desig.»

LIVEWORKSHEETS

Els jesuïtes:

«Deixo els meus béns al meu nebot Joan no al meu germà Lluís tampoc mai es pagarà el compte al sastre mai de cap manera per als jesuïtes tot el que he dit és el meu desig.»

LIVEWORKSHEETS